

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4CoPr/12/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813210366
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Beňová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3813210366.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa C. J., zomrelého dňa XX.XX.XXXX naposledy bytom Y., G. X/XX, zastúpeného JUDr. K. C., advokátom, so sídlom G., Y. 3, proti odporcovi D., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Y. J. G., a.s., IČO XX XXXXXX, o náhradu škody, o odvolaní odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 30. júla 2015 č.k. 7Cpr/2/2013-164, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o povinnosti odporcu zaplatiť náhradu trov štátu vo výške 6,50 eur **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie o náhradu škody. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Odporcovi uložil povinnosť zaplatiť na účet okresného súdu Prievidza 6,50 eur - trovy štátu do troch dní do právoplatnosti uznesenia. V odôvodnení uznesenia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom zo dňa 23.05.2013, domáhal proti odporcovi zaplata 3.600.- eur, titulom mimoriadneho zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia. Dňa 01.07.2015 navrhovateľ zomrel. Konštatoval, že jednou z podmienok konania je spôsobilosť byť účastníkom konania upravená v ustanovení § 19. Môže však nastať situácia, že počas konania účastník túto spôsobilosť stratí. V takom prípade, so zreteľom na konkrétne okolnosti, súd musí posúdiť či má konanie zastaviť, prerušiť alebo môže v ňom pokračovať. Zastavenie konania bude opodstatnené vždy, keď strata spôsobilosti byť účastníkom je spôsobená jeho smrťou, a konanie sa v dôsledku toho stane bezpredmetným. Zo zákona sa na osobu poškodeného viaže právo na bolestné a na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia. Ak za života veriteľa toto právo nebolo uspokojené, zaniká a to bez ohľadu na to, či bolo uplatnené na súde alebo bolo už právoplatne prisúdené (porovnaj R 45/2005). Navrhovateľ v priebehu konania stratil spôsobilosť byť účastníkom konania, v dôsledku čoho sa konanie stalo bezpredmetným. Právo na mimoriadne zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia bolo viazané na jeho osobu, pričom smrťou zaniklo, neprechádza na jeho právnych nástupcov. Preto súd konanie vo veci zastavil. Právne rozhodnutie ďalej odôvodnil ust. § 107 ods. 1 O.s.p., § 579 ods. 2 Občianskeho zákonníka. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. O náhrade trov štátu rozhodol podľa § 148 ods. 1 veta prvá O.s.p. podľa ktorého štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil. V konaní štát platil (z rozpočtových prostriedkov súdu) trovy vo výške 13.- eur: za vyhotovenie lekárskej správy C.. R. E. (č. l. 73). S poukazom na výrokovú časť uznesenia o náhrade trov konania, súd nemohol od odporcu požadovať náhradu trov štátu v celosti, ale len v sume zodpovedajúcej polovici, t. j. 6,50 eur.

Proti tomuto uzneseniu a to jeho výrokovej časti o povinnosti odporcu zaplatiť trovy štátu v sume 6,50 eur, poslal v zákonnej lehote odvolanie odporcu. Navrhol ho zrušiť. Poukázal na to, že aplikácia ust. § 148 ods. 1 veta prvá O.s.p. vo vzťahu k rozhodovaniu o povinnosti odporcu zaplatiť trovy štátu nemôže byť správna. V tomto smere poukázal na judikatúru R34/1979 a na rozhodovaciu prax krajských súdov vrátane Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. 1/S 53/06-58, podľa ktorých kritérium miery úspechu v konaní je obsiahnuté aj v ust. § 148 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého má štát podľa výsledkov konania proti účastníkovi právo na náhradu trov konania, ktoré platil, pokiaľ nie sú u neho predpoklady na

oslobodenie od súdnych poplatkov. Namietal, že v odôvodnení rozhodnutia nie je vôbec vyriešený vzťah medzi účastníkmi konania k hľadisku úspechu v konaní, ako aj účelnosti trov potrebných na uplatňovanie alebo bránenie práva, v tejto časti považoval uznesenie súdu prvého stupňa za nepreskúmateľné. Dôvodil, že ak súd prvého stupňa konanie zastavil z objektívnych dôvodov na strane navrhovateľa a súčasne rozhodol, že žiadne z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, nemohol byť v konaní neúspešný. Z tohto dôvodu neboli teda ani splnené zákonné kritéria uvedené v § 148 ods. 1 O.s.p. pre povinnosť odporcu nahradiť trovy štátu. Ďalej poukazoval na nedôvodné nariadené znalecké dokazovanie v danej veci súdom prvého stupňa.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v napadnutom rozsahu vo výroku o povinnosti odporcu zaplatiť náhradu trov štátu vo výške 6,50 eur bez nariadenia odvolacieho pojednávania /§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p./ a dospel k záveru, že odvolanie odporcu nie je dôvodné.

Z obsahu spisu vyplýva, že v danej veci k zastaveniu konania došlo priamo zo zákona podľa § 107 ods. 1 O.s.p. a § 579 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Súd prvého stupňa zároveň rozhodol o náhrade trov konania podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Do tejto časti uznesenia odvolanie účastníkmi nebolo podané.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledkov, ak konanie bolo zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Podľa § 148 ods. 1 veta prvá O.s.p. štát má podľa výsledkov konania proti účastníkom právo na náhradu trov konania, ktoré platil.

V danej veci je nepochybné, že k zastaveniu konania došlo priamo zo zákona podľa § 107 ods. 1, § 579 ods. 2 Občianskeho zákonníka, to znamená, že zastavenie konania nezavinil ani jeden z účastníkov. Preto pre aplikáciu ustanovenia § 146 ods. 2 O.s.p. v danom prípade neboli splnené podmienky.

Od rozhodnutia súdu o náhrade trov konania medzi účastníkmi závisí potom aj rozhodnutie o náhrade trov štátu v zmysle § 148 ods. 1 veta prvá O.s.p., v ktorom je zakotvené právo štátu na náhradu trov konania, ktoré platil, proti účastníkom. Pre záver, ktorý z účastníkov je povinný nahradiť štátu jeho trovy konania, je rozhodujúci výsledok konania. V sporovom konaní sa rozumie výsledkom konania úspech účastníkov vo veci, t. j., že účastník, ktorému bola uložená povinnosť podľa § 142, § 143 a § 144 O.s.p. zaplatiť náhradu trov konania druhému účastníkovi, je povinný nahradiť i trovy konania štátu. Avšak v konaní, ktoré bolo zastavené, hradí trovy štátu ten z účastníkov, ktorému bola podľa § 146 ods. 2 O.s.p. uložená povinnosť zaplatiť náhradu trov konania druhému účastníkovi. Ak bolo o náhrade trov konania rozhodnuté podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p., hradia obaja účastníci /obidve strany/ trovy štátu rovnakým dielom. V danej veci v dôsledku úmrtia navrhovateľa, nemohol súd zaviazat' navrhovateľa na zaplatenie náhrady trov konania v jednej polovici. Správne súd prvého stupňa v danej veci postupoval v zmysle horeuvedených zásad a potom rozhodol správne aj o náhrade trov štátu, keď povinnosť nahradiť trovy štátu uložil odporcovi vo výške jednej polovice. Odvolacie námietky odporcu neboli preto dôvodné. Pokiaľ odvolateľ namietal nedôvodnosť nariadeného znaleckého dokazovania súdom prvého stupňa, odvolací súd poukazuje na to, že v tomto štádiu, už nemôže odvolací súd hodnotiť dôvodnosť nariadenia znaleckého dokazovania v prejednávanej veci, pretože v súčasnom štádiu konania sa povinnosti nahradiť trovy konania môžu účastníci zbaviť len tým, že by u nich boli predpoklady pre oslobodenie od súdnych poplatkov, čo však nie je daný prípad.

Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e j e prípustné.